

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **GEMA ART GROUP a. s.**, se sídlem Haštalská 760/27, Praha 1, zast. JUDr. Mariannou Svobodovou, advokátkou se sídlem Karlovo nám. 24, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 21. 12. 2010, č. j. ÚOHS-R153/2010/VZ-19288/2010/310/ASc, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Národní divadlo, státní příspěvková organizace**, se sídlem Ostrovní 1, Praha 1 a **II) OHL ŽS, a. s.**, se sídlem Burešova 17, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 10. 2013, č. j. 62 Af 10/2011 – 313,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný (dále jen "stěžovatel") podal kasační stížnost proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21. 12. 2010, č. j. ÚOHS-R153/2010/VZ-19288/2010/310/ASc a věc mu vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím stěžovatel zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí stěžovatele ze dne 22. 9. 2010, č. j. ÚOHS-S241/2010VZ-12632/2010/510/KČe, kterým stěžovatel rozhodl, že Národní divadlo státní příspěvková organizace, jako zadavatel veřejné zakázky „Generální oprava fasád historické budovy Národního divadla“, nedodržel postup stanovený v § 77 odst. 1 v návaznosti na § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném pro právě projednávanou věc (dále jen „ZVZ“), tím, že úkony komise pro posouzení a hodnocení nabídek spojené s posouzením výše nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky nebyly

provedeny transparentně, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Podle § 118 odst. 1 ZVZ stěžovatel zrušil úkony zadavatele spojené s posouzením výše nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky a s hodnocením nabídek uchazečů, které byly zdokumentovány v protokolech z jednání hodnotící komise a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 31. 5. 2010, a současně zrušil i rozhodnutí zadavatele ze dne 1. 6. 2010 o vyloučení uchazeče OHL ŽS, a. s., tj. osoby zúčastněné na řízení ad II), z účasti v zadávacím řízení, jakož i rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky z téhož dne.

Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti kterému směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytným předpokladem řádné kasační stížnosti, neboť stěžovatel prostřednictvím námitek vymezí okruh přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody vázán (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Kasační stížnost, jež neobsahuje žádné námitky, nelze ve svém důsledku projednat.

K formulaci žalobních bodů se podrobně vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58 (publikováno pod č. 835/2006 Sb. NSS, všechna zde uváděná rozhodnutí NSS jsou též dostupná na www.nssoud.cz), v němž mj. uvedl: *„Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost.“* Tyto závěry rozšířeného senátu lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti s tím, že důvody musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.).

Kasační stížnost stěžovatele ze dne 10. 10. 2013 uvedené náležitosti nesplňovala, neboť stěžovatel v ní uvedl pouze odkaz na ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Dále sdělil, že je připraven kasační stížnost odůvodnit nejpozději ve lhůtě dle § 106 odst. 3 s. ř. s. V závěru své blanketní kasační stížnosti uvedl stěžovatel petit, v němž Nejvyššímu správnímu soudu navrhl rozsudek krajského soudu zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

Podle § 106 odst. 3 nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může

pokračování

stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

V případě, kdy je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., platí dle soudního řádu správního v řízení o kasační stížnosti zásada koncentrace řízení. Soud proto nemůže přihlížet k doplnění kasačních námitek uplatněnému po uplynutí lhůty podle 106 odst. 3 s. ř. s. (srov. obdobnou procesní situaci v usnesení ze dne 15. 2. 2008, č. j. 5 Afs 124/2006-68). Ke stejným závěrům dospěl také Ústavní soud, který v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, dostupném na <http://nalus.usoud.cz>), mimo jiného uvedl, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnosti na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.

Usnesením ze dne 25. 10. 2013, č. j. 9 Afs 94/2013-6, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti a to ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení předmětného usnesení. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne bez věcného projednání.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem určujícím počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti, bylo doručeno stěžovateli dne 25. 10. 2013. Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti marně uplynula v pondělí 25. 11. 2013. Doplnění kasační stížnosti bylo zdejšímu soudu doručeno v úterý 26. 11. 2013. Stěžovatel v průběhu stanovené jednoměsíční lhůty nepožádal o její prodloužení.

Na základě výše uvedeného je tak zřejmé, že zdejší soud při svém rozhodování nemohl přihlížet k námitkám stěžovatele, které byly uplatněny až po uplynutí lhůty dle § 106 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2013

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu